

OVERGADEN.

Svend-Allan Sørensen fortæller om forholdet mellem fugle, farver og politik, og om hvordan det at være billedkunstner kan sammenlignes med at gå på jagt.

INTERVIEW

Af Lotte Boesen Toftgaard, Overgaden

LBT *Hvad har din uddannelse på Det Fynske Kunsthøgskole betydet for dig, og hvordan har din opvækst i provinsen i det hele taget påvirket din kunstneriske praksis?*

SAS Tja, det er - nu jeg tænker over det - begge randområder i forhold til noget andet. Altså, jeg er født i Kjellerup, og fra jeg var tre til jeg var tyve, boede jeg på en gammel kampestensgård i noget, der hedder Borre tæt ved Bjerringbro. Det var sådan et sted, hvor man bare åbnede døren, når hundene skulle ud. Og jeg var sådan en dreng, der ikke kom i børnehaven, men som gik hjemme og snakkede med hundene og legede med kyllingerne.

Jeg har nok som mange andre taget afstand fra mit ophav. Det gør man, når man er en smart hård karl på 20 år. Men jeg kan mærke, at ting kommer tilbage; jeg er begyndt at gå på jagt igen, har købt gummi-støvler osv. Der er ikke specielt megen sammenhæng mellem landliv og kunst. Ikke sådan 1:1, men jeg kan mærke, at der kan være nogle forbindelser mellem at sidde i en grøft og vente på en and og at sidde på atelieret og blive lidt klog. Sådan samme rolige fornemmelse. At gå på jagt kan med Dan Turells ord være "at være beat."

Med hensyn til at blive uddannet i provinsen, så er det nok nu om dage af mindre betydning, end da jeg studerede. Afstanden fra Odense til København var da kort, mens jeg studerede der, men den er blevet mindre, navnlig mentalt. Der hvor det måske, måske ikke, betyder noget, er det, at man ikke lige hver fredag kan stå og hænge til den ene åbning efter den anden. Sådan noget jeg tror, man gør, som jeg godt ved, mange ikke gør, men som er så pokkers forjættende at tænke på fredag ved aftenstid, når man skræller kartofler.

LBT *Jeg kunne godt tænke mig at blive lidt ved den her outsider-position. Du har tidligere i blandt andet din afgangsudstilling Man kan ikke ha' en svend uden også at ha' en allan på Fyns Kunstmuseum i 2002 arbejdet med din egen selvforståelse som kunstner og med kunstinstitutionens roller og strukturer. I forbindelse med din udstilling på Overgaden udgiver du bogen Svendsk Nutidskunst 32, som visuelt er en parafraze over Dansk Nutidskunst, 90'ernes legendariske kunstnerbiografier fra Forlaget Fogtdal, og hvor du på forsiden har iscenesat dig selv i et jagt-tableau. Som du siger, kan man selvfølgelig ikke tale om et 1:1 forhold mellem kunst og landliv, men jeg er stadig nysgerrig efter at vide, hvor de to identiteter mødes hos dig, og hvordan du kobler det med dine overvejelser over kunstverdenen generelt. Og nu hvor vi er ved kunstinstitu-*

Svend-Allan Sørensen, *Portræt af Kunstneren på Jagt*, 2007. Foto: Steen Møller Rasmussen

tionssnakken, så kunne det selvfølgelig også være interessant at høre, hvordan du forholder dig til at udstille specifikt på Overgaden?

SAS Det med Svend og Allan handlede om, at ingen kan stå alene. Kunstner er afhængig af institution og omvendt. Det ene kan ikke definere sig uden at have det andet med. Ying og Yang, dyt og båt!

Jeg cykler generelt noget rundt mellem mine *main men* - mine inspiratorer - fra Joseph Kosuth over Peter Laugesen og Johnny Cash til Johannes Larsen i én, tror jeg nok, ordnet pærevælling. Så det at lege med jer på Overgaden er ligeså interessant for mig som at lege med Koloristerne på Den Frie, hvilket jeg gør i måneden op til min udstilling på Overgaden.

Udstillingerne er to sider af samme sag. Jeg angriber det samme tema forskelligt, og det gør jeg fordi rammerne, de forskellige institutioner, indbyder til det. Koloristerne og sammenslutningerne som sådan har en lang og fin tradition, som jeg godt kan lide. De er jo startet som anarkistiske udfald, og det synes jeg holder helt vildt vand! Der er noget romantisk over Den Frie, Koloristerne, klassisk anarkisme og modernisme, jagt, natur, MIG for den sags skyld. Det vil jeg tage fat på hos dem. Hos jer på Overgaden skruer jeg mere op for humoren og det politiske. Og det til trods for, at nogle værker formentlig vil gå igen. Jeg har det altså helt fint med at udstille hos alle de gamle hoveder

hos Koloristerne og hos jer, som har en helt anden agenda.

Hvad angår bogserien, så har jeg faktisk altid tænkt, at jeg fandeme også ville lave sådan en bog. Bare ærgerligt at den ikke produceres mere, men så kan man jo parafrasere den, hvilket jeg så har gjort. *Svendsk Nutidskunst 32* er et både alvorligt og pjattet projekt. Alvorligt, fordi jeg jo indskraver mig selv i kunsthistorien på den måde, og fordi jeg angriber nede fra. Alle de andre kunstnere i serien var etablerede (hvornår og hvordan er man egentlig etableret?), og jeg er lissom udenfor. Jeg har ingen gallerist eller repræsenteret på noget museum. Pjattet, fordi jeg jo gør lidt nar af hele den der etablerethed og kalder alle de andre kunstnere fra de første 31 bøger for Svend: Svend Kirkeby, Svend Haugen Sørensen, Svend Trampedach, Svend A. Frandsen og så videre.

LBT *Du kalder din udstilling på Overgaden Does Living With Birds Enhance My Life? Kan du ikke fortælle lidt om dit arbejde med udstillingen, om konceptet bag den?*

SAS Titlen kommer, som så mange andre af mine benyttede tekster og motiver, fra internetafsøgninger. Jeg har ofte et eller andet, jeg gerne vil have fundet en forklaring på, hvilket min logik måske ikke altid kan selv..., og det forsøger jeg så at finde ud af via kryds søgninger. Det er den vej rundt, at jeg for et par år siden begyndte at undersøge de felter, der MÅ være mellem f.eks.

fugle, politik og farver. Jeg har så søgt på *birds* og *politics* til en start. Både på dansk og engelsk. Det med fugle og politik har så kastet farverne af sig. Altså alle de sorte, røde, grønne, grå og så videre. Farveværkerne er ment meget politisk.

Den ene afsøgning kaster den anden af sig. Og således er ordet *life* kommet ind. Jeg ville simpelthen se, hvad der var med alle de ord-fugle. Jeg fandt da denne spørgende sætning, som er sådan en, der stiller mig selv et ret åbent spørgsmål, og som ikke nødvendigvis har en endelig forklaring. Det er helt åbent. Overgadens publikum vil også kunne stille sig selv det. Mit *My* kan jo også godt være betragterens *My*. Altså, titel-sætningen er en sammenfatning af mit arbejde, et spørgsmål, en streg i sandet og tilmed et værk, som formentlig vil være med på udstillingen.

At jeg overhovedet begyndte at lave de her undersøgelser af fugle, var fordi jeg havde nogle studerende, der altid ævlede og kævlede om fugle og fuglenes placering og dermed succes i dansk kunst. Det måtte jeg jo undersøge. Samtidig var jeg begyndt at interessere mig for politisk æstetik og linoleumsnit. Summa summarum, jeg lavede en sandwich af begge dele.

Fuglene er ord, nogle gange motiver og et par gange er de der i udstoppet tilstand, men altid som repræsentanter. Jeg vil med stor sandsynlighed ikke have levende fugle med på en udstilling. Det

interessere mig ikke for. Det er mere ikonet for fugl - ordet, motivet og lyden. Jeg har det nok fra Joseph Kosuth og hans arbejde med det tautologiske. Jeg tror, jeg står med ét ben i både Joseph Kosuths og Johannes Larsens lejre.

LBT *Joseph Kosuth og Johannes Larsen! En interessant kobling, som du gerne må komme lidt nærmere ind på.*

SAS Altså, en fugl er en fugl er en fugl. Begge kunstnere besidder en nøgternhed, som jeg er vældig glad for. Jeg synes faktisk ikke, der er specielt langt fra Larsens tegninger og akvareller af jagtbytter til Kosuths værker med stole og paraplyer. De går begge ind til kernen af beskrivelsen af noget. De kan/kunne begge noget helt formelt korrekt.

LBT *Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvorfor der absolut MÅ være en sammenhæng mellem fugle, politik og farver. Hvorfor starter du lige præcis der?*

SAS Fordi der er en sammenhæng mellem alting. Tror jeg. Det er ikke en religiøs tanke. Men når der er sammenhænge mellem menneske og politik, så er der selvfølgelig også mellem fugl og politik. Mennesker og fugle er levende væsener med hierarkier, over- og underarter, hækkeordere, farver osv.

Det med farverne er simpelt og politisk (ikke politiserende), fordi det ikke er helt godt at tale om sorte mennesker, men man må godt tale om og navngive fugle efter farve og køn. F.eks. er solsorten navngivet efter dens køn, idet det kun er hannen, der er sort. Hunfuglen er brun. Jeg er ikke politisk kunstner i traditionel forstand, men bruger dyr og farver som en gangbro ind i det politiske. Jeg er ikke ude i et jeg-vil-redde-verden projekt. Jeg har heller ikke et entydigt facit, men gør blot opmærksom på nogle ting, der havner i en blanding af æstetik og humor. Tror jeg nok.

Jeg startede lige præcis med at arbejde fugle og politik eller rettere *birds and politics*, fordi jeg begyndte at interessere mig for begge dele. Og fordi jeg blev forvirret over det og gerne ville have styr på det hele. Jeg er nok en kontrolfreak, hvad det angår. Jeg tænkte, at der nok var en grund til, at jeg spekulerede på fugle og politisk kunst (hvilket nok er genereret af at arbejde med linoleum).

Jeg kommer i tanke om, at det med farven sort måske handler om en decemberdag for to år siden, hvor jeg bestemte mig for at blive på mit atelier, som er et kolonihavehus uden elektricitet, til efter mørkets frembrud. Jeg sad og skrev med sort blæk i mørket, og da jeg nogle dage senere genså tingene, kunne jeg se, at jeg i den store bunke gnatte tegninger havde lavet en

Svend-Allan Sørensen, *The Art of Hunting*, 2007

seddel med påskriften 'Afrika'.

LBT Du har nævnt din forkærlighed for linoleummet et par gange, og langt størstedelen af udstillingens værker er da også linoleumssnit. Hvad kan den teknik i forhold til andre medier, og er der en særlig tradition, du bygger på her?

Hmm, nogle vil måske gerne have mig til at sige Dea Trier Mørch. Men lige netop hende har jeg aldrig haft fat i. Faktisk har jeg ikke set ret meget på andre, der arbejder med netop dét materiale. Jeg ejer dog en Aksel Jørgensen og en Toni Larsen, men det er også alt. Jeg ser meget mere på Søren Hjorth Nielsen, Johannes Larsen som sagt, Joseph Kosuth, Per Kirkeby, Peter Bonde og en del andre.

Helt konkret og fysisk kan et linoleumssnit holde til mere end en radering. Det er hurtigt og teknisk meget enkelt. Det kan jeg rigtig godt lide. Og så spiller det på de der

socialistiske, formningslokaleagtige strenge.

Jeg læner mig jo nok op ad omtalte politiske æstetikker, men det er ikke noget, jeg går og ser på. Skulle jeg endelig nævne noget, skulle det være Asger Jorns plakater fra Paris.

LBT Det serielle er generelt et karakteristisk træk ved dine værker og udstillinger. I udstillingen på Overgaden arbejder du med en tematik - eller måske flere? - der udfoldes gennem repetitioner og gentagelser af motiver og ord. Vil du fortælle lidt om dit arbejde med at sammensætte værkerne til udstillingen?

SAS Jeg kan se, at det handler om de førnævnte fugle og politik. De har siden kastet nogle hunde, et par syngende udstoppede fugle, en jæger mm. af sig. Altså, en ting tager den anden. Hvis jeg har skrevet solsort på en måde, kan jeg også gøre det på en anden måde. Og jeg kan få en solsort udstoppet.

Det er ikke den samme solsort, men først et forsøg med ordet og siden genstanden solsort.

Jeg kan se, at det sker tit. Laver jeg et motiv af en hund, kommer der en tekst med en hund eller a dog. Eller måske foregår processen omvendt. Jeg afsøger ord, motiv og betydning.

Inddelingen af Overgadens udstillingsrum åbner op for små hemmelige udstillinger i udstillingen. Små temaer tages lettere op. Jeg tænker i skrivende stund en del på en slags salonophængning, inspireret af Johannes Larsens jagtmotiver i hans atelier i Kerteminde. Den vil jeg nok forsøge at lege med.

Hvad motiv og tema angår er der mange hilsener. Lige fra Lars Bent Petersen, til Jesper Christiansen over Peter Laugesen, omtalte Larsen og min nevnebror Svend Danielsen! Der er et stort tema, som er *birds* eller fugle, om man vil, men det er kun overfladisk, for lige nede i den store fugleskuffe, er der en masse æsker med referencer til personlige oplevelser (jagt f.eks.), digte, musik, andre kunstnere, farvers betydning, tradition og så videre.

LBT For at samle lidt op vil jeg gerne zoome ind på et enkelt værk nemlig De trætte fugle vender hjem og høre dig fortælle om dit konkrete arbejde med værket, inspirationen hertil, form, indhold, og eventuelle referencer.

SAS Ja, nu hænger jeg nok lidt på den, for lige netop det værk er en Røde Mor-reference. Teksten er anden linie i sangen *Lil' Johnnys Mund*. De trætte fugle er bombeflyene med kisterne fra krigen. Men udsagnet kan, løst fortolket, også pege på Steen Steensen Blichers *Trækfuglene*. Sådan tænker jeg det i hvert fald. Her er linoleummet selvfølgelig meget vigtigt, da teksten jo er lånt fra Røde Mor. Det skal for øvrigt siges, at jeg nu også har lavet referencer til Johannes Larsens træsnit. I linoleum! Mere hellig er jeg jo heller ikke.

Interviewet blev foretaget per e-mail december 2007

Svend-Allan Sørensen, *Blackbirds Only*, 2006. Foto: Anders Sune Berg

CV

Svend-Allan Sørensen er født i 1975 i Kjellerup. Han tog afgang fra Det Fynske Kunstakademi i 2002 og har siden afgangsudstillingen *Man kan ikke have en svend uden også at ha' en allan* på Fyns Kunstmuseum i Odense udstillet på en række udstillingssteder i Danmark og udlandet, deriblandt IB Cube Gallery, Japan, Himmerlands Kunstmuseum, Aars og Museet for Fotokunst, Odense samt deltaget på henholdsvis Decembristernes og Koloristernes årlige udstillinger i Den Frie Udstillingsbygning i København. Sørensen har indtil for nylig drevet forlaget adressens forlag, og han har illustreret pladecovers og bogomslag, deriblandt to bøger af Lone Hørslev. Hans egen bog *Svensk Nutidskunst 32* udgives på forlaget Space Poetry i februar 2008. Svend-Allan Sørensen bor og arbejder i Odense.

BOGLANCERING

Freitag d. 8. februar Kl. 17-20 er der lancering af bogen *Svensk Nutidskunst 32: Svend-Allan Sørensen*. Forlægger Jesper Fabricius er tilstede ved lanceringen.

DIGTOPLÆSNING/OMVISNING

Torsdag d. 6. marts kl. 20 er der digtoplæsning ved Lone Hørslev, hvis bøger Svend-Allan Sørensen flere gange har illustreret. Efterfølgende viser Svend-Allan Sørensen rundt i udstillingen i samtale med Julie Broch-Mikkelsen fra Overgaden. Digtoplæsningen/omvisningen er gratis. Tilmelding er ikke nødvendig. Alle er velkomne.

KOMMENDE UDS STILLINGER

Freitag d. 25. april er der fernisering på udstillingerne *Alfabeter - eller næsten* med Poul Pedersen og *The World is Flat* kurateret af Johanne Løgstrup. Udstillingerne varer indtil d. 15. juni 2008.

KUNSTPUBLIKATIONER ANNO 2008

Freitag d. 25. april - søndag d. 27. april afholdes der *Kunstpublikationer anno 2008*, den årligt tilbagevendende begivenhed på Overgaden i forbindelse med Christianshavns Bogfestival.

Svend-Allan Sørensen vil gerne takke Danielsen, Olesen, Simonsen, Zangenberg og Fabricius.

Denne udstillingsfolder kan downloades fra www.Overgaden.org

KUNSTRÅDET

STATENS KUNSTFOND

STATENS
VÆRKSTEDER
FOR KUNST OG
HÅNDVÆRK

Overgaden er støttet af Kunstrådets Billedkunstudvalg